

Appel iværksat den 18. juni 2015 af Real Express Srl til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 21. april 2015 i sag T-580/13 — Real Express Srl mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-309/15 P)

(2015/C 398/15)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Real Express Srl (ved avocat C. Anitoae)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede kendelse, der blev afsagt af Retten den 21. april 2015 i sag T-580/13, ophæves.

- Domstolen udøver sin fulde prøvelsesret og der gives på det grundlag, som den har til rådighed, Real Express Srl medhold i det søgsmål, der blev anlagt til prøvelse af afgørelse truffet af Fjerde Appelkammer den 16. september 2013 i sag R 1519/2012-4; subsidiært hjemvises sagen til Retten til fornyet afgørelse.

- Harmoniseringskontoret og intervenienten tilpligtes at betale appellants omkostninger i de to instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Da Retten afsagde kendelsen fandt den, at alle appellants argumenter kunne antages til realitetsbehandling, bortset fra dem, der fremgik af stævningens punkt 23 og 25, hvorefter intervenienten havde handlet i ond tro, da denne lod EF-varemærket REAL, som var identisk med det varemærke, som appellanten på grund af dennes ældre rettigheder i Rumænien havde anlagt sag med påstand om skulle annulleres, registrere i identiske klasser. Fjerde Appelkammer var blevet forelagt de relevante attester fra den pågældende ret. Retten tog ikke hensyn til de forpligtelser, der påhviler appelkammeret efter artikel 63, stk. 2, og 64, stk. 1, i forordning nr. 207/2009 ⁽¹⁾.

2. I den appellerede kendelses præmis 38 og 39 anvendte Retten regel [1]5, stk. 2, litra h), nr. iii), og artikel 17, stk. 1 og 4, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/1995⁽²⁾ samt artikel 75 og 78, stk. 1, litra a) og b), i forordning nr. 207/2009, forkert. I den appellerede kendelses præmis 41 og 42 anvendte Retten artikel 80, stk. 1-3, i forordning nr. 207/2009, og regel 53 og 53a i forordning nr. 2868/1995 forkert, og den tog ikke hensyn til side 4, afsnit 5, i meddelelse nr. 11/98 fra præsidenten for Harmoniseringskontoret, der er nævnt i retningslinjerne for procedurer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), Del A, Generelle regler, Afsnit 6, Tilbagekaldelse af afgørelser, ophævelser af indførelser i registret og korrektion af fejl. I den appellerede kendelses præmis 43, 44 og 45 anvendte Retten artikel 63, stk. 2, og artikel 64 i forordning nr. 207/2009 forkert og anerkendte således ikke, at appelkammeret havde tilsidesat retssikkerhedsprincippet, princippet om procesøkonomi og formålet med indsigelsesproceduren, idet det ikke efterkom den forpligtelse, der påhvilede det, og som består i at tillade, at konflikter mellem varemærker løses inden registreringen, og idet det — i strid med reglerne — undlod at tage hensyn til de kendsgerninger, omstændigheder og beviser, som Real Express Srl havde fremlagt, som var relevante for udfaldet af indsigelsessagen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.11.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT L 303, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hessisches Finanzgericht (Tyskland) den 28. juli 2015 — TMD Gesellschaft für transfusionsmedizinische Dienste mbH mod Finanzamt Kassel II — Hofgeismar

(Sag C-412/15)

(2015/C 398/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Hessisches Finanzgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TMD Gesellschaft für transfusionsmedizinische Dienste mbH

Sagsøgt: Finanzamt Kassel II — Hofgeismar

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal momsdirektivets⁽¹⁾ artikel 132, stk. 1, litra d), fortolkes således, at levering af blod fra mennesker også omfatter levering af blodplasma, som er udvundet af blod fra mennesker?
- 2) Hvis første spørgsmål besvares bekræftende: Gælder dette også for blodplasma, som ikke er beregnet direkte til behandlingsformål, men udelukkende til fremstilling af lægemidler?
- 3) Hvis andet spørgsmål besvares benægtende: Beror klassifikationen som blod alene på den valgte formålsbestemmelse eller også på den abstrakt mulige anvendelse af blodplasmaet?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).